

derimod ville de nu kunne blive valg-
bare, og saaledes vil der komme mange
Medlemmer ind i Sogneforstanderskaberne,
som sikkert kjende Communerne langt bedre,
end Præsten mangengang gjør. Jeg skal frem-
deles tillade mig at gjøre opmærksom paa, at
Communerne's Ret virkelig krænfes derved, at
de nødes til at have Præsten til Formand i
Fattigsager og Skolesager, navnlig i de første,
thi hver Gang en Præst bliver forflyttet og
kommer i et nyt Embede er han ubekjendt med
Beboerne af den nye Commune. Hvis der
skal være en virkelig gavnlig Bestyrelse af
Forretningerne fra Sogneforstanderskabets ene
Møde til det andet, saa er det dog nødven-
digt, at de er overladte til en Mand, som vir-
kelig kjender Forholdene, men Forflyttelser ere
jo saare almindelige, og der behøves virkelig
for Præsten flere Aars Ophold i en Menig-
hed, for saaledes at blive bekjendt med den, at
han med sand Nytte kan bestyre disse Anlig-
gender. Derimod er der i Skolelærerstanden
Mænd, som i mangfoldige Aar have været i
Sognet, som staae i en ganske anden og nær-
mere Berørelse med alle Sognets Beboere, og
som meget lettere og meget sikrere vilde kunne
udføre disse Forretninger. Jeg skal ogsaa til-
lade mig at gjøre opmærksom paa, at da
Grundloven blev givet, og altsaa ogsaa dens
§ 96, da blev der jo ligesom givet Commu-
nerne en Ret til selvstændigt at bestyre deres
egne Anliggender under Statens Tilsyn, men
nu er der allerede forløbet endeel Aar, uden
at vi ere komne saavidt, at denne Paragraph
er bleven gennemført, og naar vi engang
komme til, at der virkelig skal lægges Haand
paa at faae en ny Communalanordning, saa
vil man dog ikke give denne Ret, saa vil man
ikke følge Grundloven, men saa vil man atter
her have en Indskrænkning af Grundloven,
thi jeg kan ikke kalde det Andet end en virkelig
Indskrænkning af Folkets ved Grundloven givne
Ret, naar man vil forlange, at Embedsmænd
som Embedsmænd skulle have Sæde og
Stemme med Hensyn til, ja, endog være Formand
i de vigtigste Anliggender, og det er Skole-
væsenet og Fattigvæsenet.

L. Jensen: Jeg indrømmer fuldtvel, at
Præstens Udelukkelse fra Formandsfunctionen i

Skolevæsenets Sager, navnlig paa Grund af Skole-
anordningen af 29de Juli 1814, kan medføre
Banskeligheder, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg i
det Væsentlige kunde slutte mig til Rigsdagsman-
den fra Randers Amt, som udtalte sig i den
Anledning; derimod kan jeg ingenlunde for-
staae, hvad der skulde være til Hinder for at
udelukke ham fra at være Formand for Fattig-
væsenets Sager. Den ærede Minister sagde,
at han ikke troede Tiden nu var kommen til
at antage, at der var Mand i Kommunen,
som kunde varetage disse Sager tilbørligt; jeg
troer, at det længe har været Tilfældet, thi
en stor Deel af Kommunens Beboere ere ganske
anderledes kvalificerede til at varetage Fattig-
væsenet i Communerne end Præsten, og hvor-
ledes skulde vel ogsaa en Præst, som bliver
kaldeet fra et langt bortliggende Sogn til et
andet, kjende Sognets Fattige, deres Trang
og Stilling? Det er jo umuligt for ham.
Jeg har selv været Sogneforstander, og jeg
maa tilstaae, at de Fattige bestandigt have søgt
mig og mine Colleger i Sogneforstanderskabet
istedetsfor at søge Præsten, deels, fordi de ikke
turde komme til Præsten, thi, uagtet han var
en meget skikkelig Mand, troede de ikke at kunne
tale saaledes med ham, at han kunde forstaae
dem, og deels, fordi han slet ikke kjendte deres
virkelige Stilling og saa viste dem til dem,
som vare Sogneforstandere. Jeg kan saaledes
paa ingen Maade Andet end bifalde Mindre-
tallets Forslag. Jeg skulde ogsaa meget ønske,
at Præsten ikke blev forpligtet til at modtage
Gjenvalg, og det troer jeg ogsaa, at Præsten
kunde ønske at være fritagen for. Det ærede
Medlem, som har udtalt sig i den Retning,
og som selv er Præst, har meget tydeligt ud-
talt, hvad jeg vilde have sagt i den Retning.
Jeg skulde ret meget ønske, at den ærede Mini-
ster vilde samstemme i Mindretallets Forslag,
thi jeg troer virkelig ikke, at Præsten i mange
Tilfælde er ret godt kvalificeret til at være
Formand i Fattigvæsenets Sager. Jeg troer
ganske vist, at de af Kommunens Beboere,
som have Interesse derfor, langt bedre kjende
Forholdene og langt mere have sat sig ind i
dem end Præsten. Han skal jo nok have et
godt Hjerte for de Fattige i Kommunen, men
det troer jeg ikke, han altid har; og, selv